

Vuslata Erelim Ey Deli Gönül

– Gülseren · 04 Nisan 2017

Vuslata Erelim Ey Deli Gönül...

Düştük bir vefasız aşkın narına
Tutuşup yanmışız vay deli gönül
Bin pişman olsan da kimin kârına
Vazgeç bu sevdadan cay deli gönül

Neler çektim gönül senin elinden
Kurtulmuyor gözler hasret selinden
Hazan yağmuruyla solan gülünden
Düşen yaprakları say deli gönü

Söyle kaderimi sen misin yazan
Giydirdin üstüme gamlı bir hazan
Emanet canımda benimle gezen
Yeter bu ıstıraba doy deli gönül

Nerede güneşim nerede yazım
Acıyor içimde büyüyor sızım
Bir türlü geçmedi sana da sözüm
Bahara ermedik oy deli gönül

Susuz çöller gibi kaldım kurakta
Güldür artık beni bu son durakta
Takadım kalmadı artık bırak ta
Vuslata erelim ey deli gönül...

Gülseren MORKAN

DOST KALEMDEN GELEN

Bu kadar çırpınma azıcık durul
Gerçek aşk eline sıkıca sarıl
Gül yaprağı gibi düşüp de seril
Yârin yollarına hay deli gönül...

Değerli dost kalem Seferi şairime sonsuz teşekkürler...